PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXIV – Nr. 8920 | 4 PAGINI – 30 BANI | Marți 25 iulie 1978

Componenții lotului A și olimpic de fotbal au răspuns ieri prezent la „apel"

„TRICOLORII" PORNESC LA DRUM CU GÎNDUL REVANȘEI ÎN MECIURILE CU IUGOSLAVIA ȘI SPANIA, DIN C. E.

Ștefănescu : „Pînă acum am promis mult, dar am făcut foarte puțin. Vă asigur că de acum încolo va fi altfel"

Jucătorii lotului A și a celui olimpic, la prima convocare. S-a dat startul în sezonul de toamnă Foto : Ion MIHĂICĂ

În cursul dimineții de ieri, la sediul F.R.F. s-au prezentat componenții lotului A și Olimpic, care, începînd de astăzi și pînă în 4 august, vor efectua un scurt stagiu de pregătire centralizată, vor trece testele fizice și tehnice și vor susține cîteva jocuri de verificare pe stadioanele 1 Mai și Portul din Constanța. Este prima acțiune din această vară organizată de F.R.F., ea reprezentînd de fapt startul pregătirilor sezonului de toamnă în care, după cum se știe, echipa reprezentativă a țării noastre va avea de susținut primele două partide din cadrul campionatului european, cel cu **Iugoslavia**, de la 25 octombrie, de la București, și cel cu Spania, de la 15 noiembrie, de la Madrid.

Toți componenții loturilor au răspuns prezent. Să recapitulăm numele selecționabililor. **Lotul A : Răducanu** și **Coman** — portari ; **M. Zamfir, Ștefănescu, Mehedințu, Sătmăreanu, Vigu, B. Grigore** — fundași ; **Romilă, Iordănescu, Bölöni** și **Balaci** — mijlocași ; **Crișan, Cămătaru, Marcu, D. Georgescu** și **Rădulescu** — atacanți. Antrenori : **Constantin Cernăianu** și **Ion Voica**. LOTUL OLIMPIC: **Lung** și **Lăzăreanu** — portari ; **Anghelini, Agiu, Tilihoi, Purima, Păltinișan** și **Barna** — fundași ; **T. Stoica, Zahiu, Iovănescu** și **Beldeanu** — mijlocași ; **Fl. Grigore, Radu II, Doru Nicolae, Cîrțu, Mulțescu** și **Chihaia** — atacanți. Antrenori : **Cornel Drăgușin** și **Ion Nunweiller**. O primă constatare plăcută, medicul lotului, Dumitru Tomescu, ne-a asigurat că toți jucătorii s-au prezentat într-o perfectă stare de sănătate.

În legătură cu această primă acțiune, **Ștefan Covaci**, vicepreședinte al F.R.F. și antrenor federal, a făcut următoarea remarcă : „Începem o etapă nouă care, sperăm, va fi mai bună, mai plină de satisfacții decît

Gheorghe NERTEA

(Continuare în pag. 2—3)

Recordul constănțeanului la 5000 m superior celui al vestitului Ron Clarke !

EXEMPLUL LUI FLOROIU AR FI PUTUT... FACE PATRU CAMPIONI ÎN PLUS !

Pentru toți cei ce iubesc atletismul nostru, Ilie Floroiu va rămîne etalon al campionatelor naționale ale anului 1978 și aceasta pentru faptul că pumnul ăsta de om (cu alură de jockeu la Epsom, Liverpool sau Vicenns) **este, în fapt, un mare, un excepțional atlet !** Poate că aceste cuvinte vi se vor părea sunînd nițel a exagerare ; dar exagerarea nu există, nici măcar în intenția noastră, pentru că, realmente, ce-a făcut acum Floroiu este o chestiune de excepție !

Ilie este, de cîțiva ani, cel mai bun fondist al nostru, un alergător care rareori a fost învins în curse interne și care a dus recordurile țării în apropierea nivelului valoric internațional. În 1974, pe pista lui „Stadio dei Centomila" din Roma, la „europene", Floroiu s-a clasat al 5-lea la 5000 m cu performanța record de 13:27,2. După doi ani, la Montreal, în cursa olimpică pe 10 000 m, el s-a clasat tot al 5-lea, și tot cu o performanță record — 27:59,9. Coincidența a făcut, în continuare, ca aceste două performanțe să se mențină pe tabela de recorduri naționale pînă acum, la sfîrșitul săptămînii trecute.

Și iată că, în decurs de trei zile, mai precis vineri și duminică, Ile Floroiu și-a corectat ambele recorduri, fiecare cu mai mult de 12 secunde. La 10 000 m a realizat 27:47,8, iar la 5000 m — 13:15,0. Și dintr-o dată iată-l pe micuțul nostru alergător (167 cm, 52 kg — 25 ani) propulsat, de rezultatele sale, spre rîndurile cele mai din față ale ierarhiei internaționale.

Anul acesta, în bilanțul mondial la 10 000 m întîlnim următoarea situație : **1. HENRY RONO (Kenya) 27:22,5 — record mondial, 11. 6. Viena, 2. BRENDAN FOSTER (M. Britanie) 27:30,8 — record european, 23. 6. Londra, 3. ILIE FLOROIU (România) 27:47,8 21. 7. București** iar la 5000 m : **1. RONO 13:08,4 — record mondial, 9. 4. Berkeley, 2. FLOROIU 13:15,0, 23. 7. București.**

Cu ceva mai multă atenție și, în orice caz, cu mai mult sprijin din partea adversarilor săi de vineri și de duminică (ne gîndim la faptul că unii nu i-au lăsat „coarda" liberă, obligîndu-l chiar să „slalomeze" printre cei ajunși din urmă cu un tur !?), constănțeanul era capabil, indiscutabil, de rezultate și mai bune !

În aceleași curse, sînt de consemnat și unele dintre performanțele urmăritorilor săi: 23:21,8 al lui Cătălin Andreica la 10 000 m și 13:42,0 tot al acestuia, la 5 000 m. Dealtfel, proba de 5 000 m a fost cea mai rapidă cursă pe această distanță desfășurată vreodată în țara noastră. Dovada ? Iat-o: **1. Floroiu 13:15,0, 2. Andreica 13:42,0, 3. Fl. Șandru 13:53,0, 4. Dan Betini 13:53,6, 5. Nic. Volcu 13:54,6, 6. Toma Bănișor 13:56,8, 7. Paul Copu 13:59,8.** Niciodată n-am avut 7 alergători, în aceeași cursă, cu rezultate sub 14 minute !

Floroiu își datorește rezultatele — și nu numai cele de acum — faptului că luptă, că se bate extraordinar pentru ele. În această privință, nu știm ca el să fi stat vreodată „cuminte", cum se spune, la „cutie", ca să iasă în față abia pe ultima porțiune a distanței. Nu, dimpotrivă, Floroiu — chiar și la Olimpiadă — s-a aflat în față, în grupul fruntașilor! Am făcut această precizare pentru că maniera de a concura a acestuia este **total diferită** de a celor mai mulți dintre alergătorii noștri, de la alte probe. Dacă acum, pe Stadionul Republicii, nu au fost decernate titlurile de campioni naționali la 800 m femei, 800 m, 1500 m și 3000 m obstacole, este și pentru faptul

ILIE FLOROIU

că — înainte de orice — favoriții n-au înțeles că, acum, ei trebuiau nu numai să cîștige, ci să și realizeze o performanță anume. Tactica aceasta de așteptare, poate fi valabilă numai pentru „clasament", dar în nici un caz pentru obținerea unor timpi valoroși cu care, eventual, să fie împlinite anu-

Romeo VILARA

(Continuare în pag. 2—3)

Campionatele internaționale de lupte ale României

O IMPORTANTĂ ȘI UTILĂ VERIFICARE PENTRU „MONDIALELE" DE LA CIUDAD DE MEXICO

Timpul rămas trebuie intens folosit pentru o pregătire de calitate, eficientă la ambele stiluri

Timp de trei zile, sala de atletism de la Complexul sportiv „23 August" din Capitală a găzduit întrecerile celei de-a XVI-a ediții a **Campionatelor internaționale de lupte ale României**. La acest concurs au fost prezenți 169 de luptători (75 greco-romane și 94 la libere), între care 100 de sportivi români (44 la greco-romane și 56 la libere) și 69 de peste hotare (31 la greco-romane și 38 la libere).

Chiar dacă numărul luptătorilor valoroși, medaliați ai Jocurilor Olimpice, campionatelor mondiale sau europene, n-a fost atît de mare ca la alte ediții, concurența la unele categorii a fost foarte strînsă, reprezentanții țării noastre fiind intens solicitați în disputa pentru locurile fruntașe. Între sportivii sovietici de la stilul greco-romane am remarcat prezența campionului european de la Oslo, **Vladimir Pogudin** (57 kg), a lui **Ghenadi Ermilov** (clasat pe locul secund la aceeași competiție). În lotul maghiar a fost prezent **Josef Nagy** (locul 3 la C.E. la cat. grea). La stilul libere am reținut numele fostului campion mondial și european **Adolf Seger** (R.F.G.), fostul campion european **Aleksandr Matveev** (68 kg) — U.R.S.S., vest-germanul **Peter Neumaier** (locul 2 la C.E. 1976, la cat. 90 kg). Și lista sportivilor valoroși prezenți la Campionatele internaționale ale României din acest an ar putea continua.

Programat la mai puțin de o lună înaintea campionatelor mondiale, concursul de la București a constituit o ultimă mare competiție de verificare și selecție a luptătorilor români susceptibili de a face parte din echipele noastre reprezentative. În aceste condiții, au fost foarte multe situații în care principalii pretendenți la titularizarea în formația țării au fost puși într-o confruntare directă și indirectă (luptînd cu același adversari), oferind astfel posibilitatea antrenorilor să se edifice asupra valorii lor actuale.

Referindu-ne la comportarea luptătorilor fruntași de la stilul

Mihai TRANCA

(Continuare în pag. 2—3)

„Topul SPORTUL" la ultimul său act

LA LICEUL „DINICU GOLESCU" DIN CÎMPULUNG, ENTUZIASTĂ SĂRBĂTORIRE A PREMIANȚILOR...

Primarul orașului Cîmpulung Muscel, Manole Bivol, *a fost categoric :* „Inițiativa ziarului „Sportul", cu topul la săritura în lungime, a stîrnit un real interes între elevi. În ce-i privește pe cei de la Liceul „Dinicu Golescu", i-a mobilizat poate ca niciodată pentru a candida la primele locuri..."

Faptele au confirmat : elevii de la „Dinicu Golescu" răspunzînd prompt inițiativei ziarului nostru, pregătindu-se cu toată sîrguința, din toamnă și pînă în primăvară, la trecerea probei-test au reușit un record greu de anticipat : cucerirea a trei dintre cele patru cupe decernate de redacție primilor clasați în probele individuale — Mihaelei Boteanu (4,98) și lui Lorin Smărăndoiu (6.22 m), precum și echipei de băieți, cea a anului I B (5,36 m). N-a lipsit, însă, mult ca și echipa fetelor din anul I H de la același liceu (locul 2) să intre în posesia și celei de a patra cupe. Și nota bene: Liceul „Dinicu Golescu" este o unitate de învățămînt cu profil de matematică și fizică, abia din toamnă vor fi înființate aici clase de jocuri sportive — de volei și fotbal...

La festivitatea de înmînare a cupelor, diplomelor și insignelor „Daciadei", sub genericul căreia a avut loc „Topul Sportul", amfiteatrul liceului cîmpulungean era arhiplin. Asistența — elevi din toți anii de studii, numeroși profesori de toate spe-

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. 2—3)

OMUL și viața rațională

NU REȚETE UNIVERSAL VALABILE; FIECARE TREBUIE SĂ ȘTIE *CE* ȘI [mai ales] *CÎT* ARE NEVOIE...

...este opinia prof. dr. docent C. GH. DIMITRIU, șeful Clinicii medicale de la Spitalul de urgență din București

— Cunoscîndu-vă, sîntem tentați, stimate tovarășe profesor, să depășim rapid obișnuitul preambul. Cine vă vede, observă că are de-a face cu un adept fervent al mișcării fizice : sînteți înalt, cu gesturi egale, **cu un trup zvelt. Vă întrebăm, de aceea, cum ați ajuns aici (ne referim la alură, desigur), cuvintele dumneavoastră interesîndu-ne și prin greutatea pe care le-o poate conferi poziția ce o ocupați în cadrul unei instituții medicale de elită cum** este Spitalul de urgență — unde conduceți Clinica medicală — sau în rîndul specialiștilor în patologia țesutului conjunctiv, a bolilor reumatismale sau a diferitelor aspecte ale maladiilor cardiace, știut fiind că ați publicat — individual sau în colaborare — numeroase lucrări de specialitate.

— De mic, da de foarte mic, am făcut mișcare. Am jucat, ca toată lumea, fotbal. Dar mi-a plăcut și ciclismul sau boxul. Se pare că aveam calități. La vîrsta cînd am părăsit băncile liceului am suferit însă un grav accident. Pentru mine s-a închis atunci un drum, cel al sportului de performanță. Ceea ce nu m-a trimis pentru totdeauna în tagma „sportivilor de tribună"... Am început să joc volei, tenis. În special tenis, pe care azi îl practic zilnic.

— Care a fost suportul acestui refuz în calea renunțării la sport, chiar dacă el s-a... redus la unul de divertisment ?

— Conștiința, credința că **viața activă, randamentul individului, însăși calitatea vieții**

Geo RAEȚCHI

(Continuare în pag. 2—3)